

będzie zagadnienie związane jeszcze, z rozważanym powyżej czasownikiem:

נַעֲשֶׂה (Na) Ase(h) – **Uczyńmy**, z Księgi Rodzaju 1:26.

Czasownik ten, oddany pisemnie w liczbie pojedynczej, przyjmuje brzmienie:

נַעֲשֶׂה (Wa) Jjaas – **(I) Uczynił**.

Czasownik ten, oddany pisemnie w liczbie pojedynczej, występujący w przykładowych, takich fragmentach z Księgi Rodzaju, jak:

וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת־הַרְקִיעַ וַיַּבְדֵּל בֵּין הַמַּיִם אֲשֶׁר מִתַּחַת
לָרְקִיעַ וּבֵין הַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל לָרְקִיעַ וַיְהִי־כֵן:

1 Moj. 1:7

7. I uczynił więc Bóg sklepienie, i oddzielił wody pod sklepieniem od wód nad sklepieniem; i tak się stało.
(BW)

וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת־שְׁנֵי הַמְּאֹרֹת הַגְּדֹלִים אֶת־הַמְּאֹר הַגָּדֹל
לְמַמְשֶׁלֶת הַיּוֹם וְאֶת־הַמְּאֹר הַקָּטָן לְמַמְשֶׁלֶת הַלַּיְלָה וְאֵת
הַכּוֹכָבִים:

1 Moj. 1:16

16. I uczynił Bóg dwa wielkie światła: większe światło, aby rządziło dniem, i mniejsze światło, aby rządziło nocą, oraz gwiazdy.
(BW)

וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת־תְּלוֹת הָאָרֶץ לְמִינָהּ וְאֶת־הַבְּהֵמָה לְמִינָהּ
וְאֵת כָּל־רֶמֶשׂ הָאֲדָמָה לְמִינֵהוּ וַיִּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב:

1 Moj. 1:25

25. I uczynił Bóg dzikie zwierzęta według rodzajów ich, i bydło według rodzaju jego, i wszelkie płazy ziemne według rodzajów ich; i widział Bóg, że to było dobre.
(BW)

nie rozszerza się na zbiorczy akt stwórczy: 1. Bóg JHWH oraz 2. Jezus, właśnie z powodu braku postaci mnogiej tego samego czasownika, co w 1 Mjż 1:26, wobec powyższego, to nie Jezus jest „stwórcą” m.in. sklepienia, dwóch wielkich światel, czy chociażby zwierząt, według ich rodzaju.

Należy być świadomym, że to ten sam czasownik, i jako część mowy (a jego pisownia, podobnie jak w języku polskim) ulega naturalnej odmianie, ze względu na ten przykład, na liczbę pojedynczą, i liczbę mnogą.

נַעֲשֶׂה (Na) Ase(h) – **Uczyńmy**, z Księgi Rodzaju 1:26, jest czasownikiem oddanym pisemnie w liczbie mnogiej, ale zachowuje znaczenie liczy pojedynczej, stąd nie może eksponować idei stwórczej przez dwie nadrzędne istoty – Boga JHWH razem z Jego Synem Jezusem. „Pluralis majestatis” „wy, panie; wy, ojcze; wy, matko” wyrażał szacunek także w języku polskim.